ცნობის ფურცელი

№ 1709 | ჟურნალ-დღიური გამოცემა | 1896—1902 | ქვირა, 27 იანვარი | № 1709

ფასი ნომრისა 5 კაპ. | ფასი განცხადებისა: | ბელას-ბოქერი და ფასიანებული განცხადებანი მიიღებიან: „მოამბე“-ს „ცნობის ფურცლის“ რედაქციის კონტორაში ქანქის დიდ ქუჩაზე, № 27 და ე. ვან. ქარაფეტოვის ანბანთანის კიოსკში (ქუჩებზედ ეკლესიის პირებთან).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდებიან.—ცნობებები წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოგზავნილ. „პირადის მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, შუადღის 11—1-ლ საათზე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цнобисъ-Пурцели“ „Моамбе“ ტელეფონი № 372.

ამ №-თან ხელის-მოწერლებს უკრნდებათ სურათებიანი დამატების #9-25 №-ნი.

ჟიდება ხელის-მოწერა 1902 წლისათვის

„მოამბე-ცნობის ფურცელ“-ზე

სურათებიანი დამატებით

ყოველ თვიური ჟურნალი

„მოამბე“

(წელიწადი მეცხრე)

ფასი ჟურნალის გაგზავნით:

კალაქისაში და რუსეთში:		სახელგარეთში:	
1 წელით	10 მ.	1 წელით	13 მ.
6 თვით	6 „	6 თვით	7 „
3 „	3 „	3 „	5 „

ყოველ დღიური გაზეთი

„ცნობის ფურცელი“

(წელიწადი მეხუთე)

ფასი გაზეთის გაგზავნით:

კალაქისაში და რუსეთში:		სახელგარეთში:	
1 წელით	6 მ.	1 წელით	9 მ.
6 თვით	5 „	6 თვით	7 „
1 „	75 კ.	1 „	90 „

ვინც „მოამბე“-ს მთელის წელით გამოიწერს, **ცნობის ფურცელი**- უფასოდ გაეგზავნება. მხოლოდ ქალაქ ქირვე გასაგზავნ ფოსტის ხარჯისათვის უნდა დაეხარჯოს ვალას-მოწერისათვისაც უნდა აქმნეს შეთანხმება. წელიწად ფასის განაწილება სამად განაწილებაზე: პირველად—6 მან. ქალაქ-ქირვე მგზავრებისათვის და 5 მან. ტფილელებისათვის, 1-ლ მარტამდე—3 მ. 1-ლ ივლისამდე—2 მ.

განცხადების ფასი: 1-ლ ბეჭდვის სტრიქონი—10 კ., მე-4-ზე—5 კაპ. თუ განცხადება 3-ჯერზე მეტად დაიბეჭდება, მაშინ დანარჩენი ნაწილები ნახევარ ფასისა.

ადრესაცია და კონტორა იმყოფება ვანქის დიდ ქ., **ტელეფონი № 372.**

ფოსტის ადრესი: **Тифлисъ, въ редакцію „Цнобисъ-Пурцели.“**

ტფილისის კერძო სამკურნალო

მისიონ ჯეფერსონვილისა.

ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა

ექიმები:

ვ. ი. ჟიჟილაძე—კბილის სნეულებანი 8—10 საათამდე.

ვ. ა. ჯეფერსონვილი—ნერვების და წყმდობის ქიმიური ანალიზი 9—10 საათამდე. ხელის და მასთის კარგი.

ე. ვ. ფეოდოროვი—შინაური და საბავშვო 8—10 საათამდე.

ზ. ზ. გაფიანოვი—შინაური 10—11 საათამდე, სამშობიარონი და ხელმშობიარონი.

ი. ა. ბაბალიანოვი—კბილის სნეულებანი 10—12 საათამდე.

ნ. ტ. გულინი—ყელის, ცხვირის და ყურების 10—11 საათამდე.

ქ. ქ. ელიოზიშვილი—შინაური და ბავშვების 11—12 საათამდე.

ა. ზ. ბარხუდარი—ქალის სნეულებანი, ობსტეტრიკა, თხზე მასთის და ხელმშობიარონი 12—1 საათამდე.

დ. ა. ჯეფერსონვილი—ნერვების და შინაური 12—1 საათამდე.

ი. ფ. ჯეფერსონვილი—სიფილისის, კანის და სასქესო 1½—2 საათამდე.

ს. ფ. ლ. ვიტენო—ხორცის, ოფთალმიკონი, ოთხშაბათობით და შაბათობით. 1—2 საათამდე.

ს ტ ო მ ა ტ ო ლ ო გ ი ა:

ი. ნ. თუმანიშვილი—ქალის სნეულებანი 5—6 საათამდე.

ა. ზ. ბაბალიანოვი—შინაური და ბავშვების 5—6 საათამდე.

ზ. ნ. დავითოვი—შინაური და ბავშვების 7—8 საათამდე.

ვ. გაფიანოვი—კბილობები, 10—12 საათამდე.

სამკურნალოს ჯერ სრული თავისუფლი.

ფასი ჩამეულია და დარიგებით 50 კაპ.; ოპერაციები და ქირატები მორიგებით. ერთი ქრილო ტარიბათვის უფასოდ.

ღამ-დამითი ვიზიტის მიღებისა, დამის 9 საათიდან დილის 7 საათამდე. მსურველი შეიძლება სახლშიც ვიყვანოთ.

ადრესი: ვერის, ნიკოფოლოს ჭის, სახლი საკონსტანტინეფსკის, № 21. (ფარანგლების ქუჩის პირდაპირ).

ტელეფონი № 271. (წ.)

სამხატვრო კლასები

ო. ი. ჯორჯაძისა და ნ. ვ. ყალიფმანისა.

(სქემიანის ქუჩა, თავდაპირველ ვანონიერ სახლ. ახლო) ამზადებენ სამხატვრო სკოლებისათვის და უმაღლეს სპეციალურ სამხატვრო სასწავლებლებისათვის.

მიიღებიან სულიან 5-ით სასიდან 7 სასამდე. (5—4)

ლიტერატურა და თეატრი არიან დღეს ჩვენი ნუგეში, ჩვენი ტკბობა, სადაც ქართული ენა მეფობს და ცოცხლობს, სადაც ეროვნული იდეალი იწრთვნება და მაგრდება, სადაც ხალხის თვით ცნობიერების გაღვიძებაა და გენიოთების საქმე ეკოცება. ამიტომაც ლიტერატურისა თუ თეატრის დღესასწაული ჩვენებს უფროა საყოველთაო სიხარო დღესასწაული, ვიდრე სხვებისათვის.

სწორედ ეს გარემოება ეალად სდებს ქართველთებს ღირსეულად იდღესასწაულოს სათეატრო იუბილეი და შესაფერისი პატივი სცეს სამშობლო სცენის საუკეთესო მოღვაწეს, მის დამამშვენებელსა და სულის ჩამდგმელს. ტფილისის ქართული სახოგადოება კიდევ შეედგა სამსაფიქრო და მისი წარმომადგენლები უკვე ახლოვებენ საკითხს, თუ როგორ მოაწყონ და რითი აღინიშნონ საუკრადღეხი იუბილეიც ჩვენ ეიწვევთ პროვინციის ქართველობასაც—მონაწილეობა მიღონ ამ საერთო დღესასწაულში.

ამასთანავე საჭიროდ მიგვანია ცნობეთ, რომ ამჟამად დღესასწაულების მხილოდ მაშინ აქვთ მნიშვნელობა, როდესაც ისინი საუკუნოდ სახსოვარ საქმეს სტოვებენ. გარეგანი დღესასწაულობა—ოვაციები, ნადიმი და სიტყვები—არაფერს არ ეუბნებიან არც ერის გულსა და არც მის გონებას, რომელიც უფრო მნიშვნელოვანია დღესასწაული, იმდენად უფრო საჭიროა მისი ღირსეულად ალნიშნვა რაიმე კეთილის და სასარგებლო აქტით. ამიტომ ჩვენ ვფიქრობთ ყველა ჩვენს საზოგადოებას ერთი ფრიად სასარგებლო პროექტი, რომელიც კარგა ხანია ვლხინდებოდეს. ჩვენ ვგმობთ არტისტებისა და სცენის მოღვაწეთა უზომოდ ფულისადმი სიყვარულს.

ამას წინად ქართულ თეატრის აგრეთვე სახელოვანმა მოღვაწემ, მ. ვ. საფაროვამ-შიძისამ, მიმართა ქართულ დრამატიულ საზოგადოებას და სთხოვა პენსიის დანიშვნა. დიდია ამ არტისტის ღვაწლი ჩვენის თეატრის წინაშე და თუ ის დღეს გაეპრავება შიო, საზოგადოება სწორედ მოვალე იყო დახმარება აღმოეჩინა მისთვის, მაგრამ, უბედურებაც ის არის, რომ ამისთვის ღონე არ შეხწევდა და ძალა-უნებურად თარი უნდა ეთქვათ. ეს თარი ხელზე დაიხვიეს ჩვენმა სხვა-და-სხვა „ეკლიანის მაღლებმა“, როგორც, მაგალითად, „ჩერნოზემი. ვესტ.“-ი და სასაცილოდ ვგვიგდეს: ეს რა საზოგადოება არის, რომელსაც ერთი მსახიობისთვისაც კი ვერ გადუწყვია დახმარების ხელით! საწუხარია, ჩვენ ეს საკედერო დავიმახსოვრეთ...

ჩვენს საზოგადოებას არა ერთხელ ჰქონია შემთხვევა დარწმუნებულიყო, რამდენად საჭიროა ამ საქმის მოწყობა. როდესაც სცენის ნიჭიერმა მოღვაწემ დასნეულდებოდა ისე, რომ სამსახურის გაგრძელება არ შეეძლო (თამაზიო, გალუსტიერი, ბარბ. ივლოშვილისა და სხვანი), როდესაც რომელიმე მათგანი გარდაიცვლებოდა და თანამდებობა სათეატრო ასპარეზში ვარდებოდა: უთუოდ საჭირო მსახიობი უსარგებლოდ უთუოდ საქმის მოწყობა, მაგრამ მეორე დღესვე ივიწყებდა „მწარე მოვლენას“ და საქმე მოუწყობელი დარჩა.

ჩვენის აზრით, მთავარი საიუბილეო დღესასწაული სწორედ შესაფერისი დღეა ამ საქმის-პირობის საქმის მოსაწყობად. უკეთ ის საზეიმოს ვერ ვიპოვნით, რომ დროსეული პატივი ვცეთ ჩვენს სახელოვან მოღვაწეს, თუ სულ ცოტაოდენ ახალს სამსხვერპლოს პროექტს განვახორციელებთ და მისი სახელით აღვირწმუნეთ ახალს საქმის. ამასთანავე იმასაც ვხედავთ, რომ სწორედ ამ დღეს უფრო ადვილი მოსახერხებელი იქნება ეს საქმე, ვიდრე სხვებს. შეიძლება ტფილისშიაც და ჩვენს ქვეყნის სხვა ადგილებშიც გაიმართოს საიუბილეო წარმოდგენები და ამ რიგად შეგროვდეს თანხა, რომელიც საფუძვლად დაედებდა „ვასო აბაშიძის სახელობის დამსახურებულ კასსას“.

საჭიროა ამ საქმეს ყურადღება მიაქციოს ტრანსპეციალის საზოგადოების გამგეობამ და თითოეულ მთამედლის იუბილეისთვის მისი გამოწყობა. ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ თუ თაოსნობა ტფერიული იქნება, საქმეს ყველანაირ თანაგრძნობით მიეგებებიან და ბოლოს განხორციელდება პრეკეტი, რომელიც ღირსეულად აღნიშნავს ჩვენის თეატრის დღესასწაულს დღეს.

საზღვარ-გარედ

ავსტრო-უნგრეთი. გერმანელები განა მარტო ჩვენი უნიჭიერების დაანების წინააღმდეგნი არიან, ეხლა საქმეც სრულებით წინააღმდეგ გამოუცხადნიან. გერმანელებს მოეთხოთნი: ცდილობთ რომ სლოვენთა კონსტიტუციაზე ბევრი ვწეროთ, ტუნერსა გიდეც მოვიწეროთ, ვეც ეს გიმნაზიები და ქალაქებიდან სხვა ქალაქებში უნდა გადიტანონ. თუმცა ეს ქალაქები შემთავრებულან ვერმანელის და ჩვენთანაც დიდი ბრძანების მიხედვით გერმანული ქალაქები ჩა ჩაიფიქრა, გერმანელებს მაინც თავიანთ ავტორებად მიაჩნიან. ბოდიშებულებს უარი უთხრეს გერმანელებს, ისპეციალური კომისიაც მაკ თქვენ მთათხოვნილებს გარ მიგეშრობათო. ამიტომ გერმანელებს ლეიტნანტობას იქნება არა გამოგიდა რა, მაგრამ გერმანელებმა თავიანთი შეცდომა ისე შეიძინეს მთხვრით მთხიტრი გერმანი, რომ სწორედ ხალხ ისეთი, როგორც მთ-თქვენ. ამიტომ ჭლეკებმა კიდეც ჭლეკებ

დაბეჭდვა. რამდენჯერ დაიბეჭდენენ, შეიძლება ვკითხოთო, მაგრამ ვერ შესთვლიან შეცდომა. ეხლა კი, ეტყობა, ხალხ მოსწონდა. ეკითხა ჩვენის გაზეთისათვის შეეძლოთ ამ ნაწილის დაბეჭდვა. ამ ნაწილის დაბეჭდვა ორ ფურცელზე ორ ფერად მელნით ბევრი ფულის ხარჯვა იქნებოდა. ამიტომ ამ ნაწილის დაბეჭდვა ერთ ფურცელზე ერთ ფერად მელნით გადავწყვიტეთ

ბაქშინ როდესაც ამაღე შენობის ზემო სართ-ში სასანტარო ექიმი სტეპანოვი.

ღღეს, 27 იანვარს, ოფიციალურად გაის და დაიწყებს მოქმედებას ახლად დაფუძნი საორგანიზაციო დამხმარებელი ტუხს ტუზნიკოთა საზოგადოება. ამის მიმართ-ღღის 12 საათზე, რიგნის გზის სადგ სასწავლებლის სადარშინის სასწავლებელ წეფრთა და მოწვეულ პირთა თანა დასწრ გამრდნილი იქნება პარალელი.

→ ამ თვეს, ღღეის 10 საათზე, ბაქრიჩკარიანში უნახავი **დჯრნაი** კაცი, რომც სავარჯო სახლის, ლუსის, გამგე ყოფ

→ ახალს გამგეობის წევრად ო.ო. ნიკრაძეს-ში აღძრა კითხვა იმის შესახებ, რომ ხალის ფერმაღთა შორის **მაღაზიებისაგან** როგორც ცენტრალიზებ-ული ორგანიზაციის ფინანსიურ-ბუღალტერიაში იმდენი გვდქნა, რომ ბუღალტერი ღირსეულად მიიღებს სამრხეთიდან შიმაყენ საკუთარ ცენტრებიდან და ამით დაეშლებოდეს მათ რუხების სიმპატიასა და თანაგრძნობა-სათ. ხოლო გაზეთების სამე ინფრებათ-ვის მორკეცდე კაცკაის საკორ-მარიტო საქმე-საკითხებია. შემდეგ გაზეთი იწყებს ამ საკითხების განხილვას. წერილის ავტორი ორ ნაწილად პოლს ამ საკითხებს: ხოგი საკითხები შეიცდომაა და გაუგებრობის (недоразумение-ს) მიზეზით გაჩენილა და ორ ერთგვარ-ად ნაყოფიერ: სახელმწიფო სამსახურში უნდა იღებდნენ და ამიწყობენ-დნენ არა ერთგნების მიხედვით, არამედ სხვა-და-სხვა ღირსება-თვისების მიხედვით. მაგრამ კაცკასიელები იმით არ უნდა იყვნენ უმცროსნილნი, თუ მათ მიინც-და-მიინც კაცკასიაშივე არ იღებენ სამსახურში: კაცკასიაში სამსახური რუსებსაც ქარად შეუძლიათ და მათაც უნდა დაიშოს ადგილია... აგრეთვე გაუგებრობის ბრალიაო, ამბობს გაზეთი, აგვილობრივ ენების შეცდწრობის შესახებ საკეთილო. კაცკასიაში ბრძანება სხვა-და-სხვა ენა არისო და ამიტომაც უფრო საჭიროა, სახელმწიფო ენამ (რუსულმა) გაიფრთიანოს კაცკასიაო. ოფიციალურ დაწერილებებში და მთავრობის სკოლაში რუსული ენა ბოგებრივი შემაერთებელი ენა იმერთის ხალხი-და-ხალხი ურთიერთობის დროსაც. მაგრამ რუსული ენის ასეთი უპირატესობა, განაგრძობს გაზეთი,

ხ.ხ ღღეიდან არ ნიშნავს ადგილობრივ ენების შეიწროებას. ადამიანი და საზოგადო ხელოვნება, ადგილობრივ პირობებთან შეხედრით, შეიფერებენ ნაწილებას ადგილზე ნახულ ფორმებს და ამასთანავე ღღეს ენრი ხდებიან. ამ ფორმით ფრანგული ენა ასეთი უპირატესობა, განაგრძობს გაზეთი,

ხ.ხ ღღეიდან არ ნიშნავს ადგილობრივ ენების შეიწროებას. ადამიანი და საზოგადო ხელოვნება, ადგილობრივ პირობებთან შეხედრით, შეიფერებენ ნაწილებას ადგილზე ნახულ ფორმებს და ამასთანავე ღღეს ენრი ხდებიან. ამ ფორმით ფრანგული ენა

შეიძლება რომ უფრო ეიბრძოთ, რომ ეს ავადმყოფობა სულის მოსულელებასაც ვადაეყოლოთ. კომპრომის გარეშეც ეს ნაბადი ბიძეც. ჩიქოვანი თავისთვის გადაწყვეტილ სქრას სამკრძალოდ და ბოლოს ბაქშინ-ში ჩამოსვლისთანავე ტახრის ეკლესიაში

შინაარს ხომ ვერ გაიგებს და ვერა. ესლესები, ბ-ო, გაუმამაცონებულ ქართველებისთვის არის გამოკეთილი... და ეხლა ფრიმოიფინენო, რამდენად შეიფერხებენ ისინი იმ საქმეს, რომელსაც ასე დიდი გული ბ. პიპინაძეს. ერთი ხელით საქმეს აკეთებდეს კაცი და მეორეთი კი ჯვლილს უკეთ გაეკითხოთ. როგორც ვნებით და მე კი ვწერდი უცნაურ სენად მიმაჩნია. ქიმპარიძის ლეშებს არც მეხსიერება, არც ბზარის სიმრთელე არც ენის ცოდნა, ზოჭიაც, თითქმის მომეტებულად რიომაც არის— ნენტივი, რა საჭიროა იყო, ამ ლიტერატურული სისაძაგლის დაბეჭდვა და გამოქვეყნება. გამოგიტყდები, მეთხეული, მე ვერ შევედი და ვერ ჩავიკითხე ბოლომდე ქიმპარიძის ლეშებში, ისე როგორც ბ. ჭილოსანის, და ამიტომ იქნება უფრო ობიექტის სანიმუშოდ ბევრი ძალიან გამოსაცდელი ლექსი იყოს... მე მგონია, რომ შეიხედეთ-კი რომ გადაიკეთილ-ლეშ, მაინც ისეთს ლექსს წააგუდებით. აი, მაგ.,

„დაიფიქრე და მიფერე,
რა ფერია ჩემი ბედი,
ფრანკოიანი დაბერებელი,
ჯადი შენით მიყავხ ერთი.
ხის ტატიკიან (?) დაბნეული,
კოლან ტატება ჯერთით
ძირ ოხრის ყელის ზედა,
უსიერით წინით ტანშიც,
ირონე ხელისა დაიქეთ,
ფიქრებიც ჭკვა“ თავში“ და სხვა..

სწორედ ლიტერატურული მორცხვობა უნდა ჭქონდეს კაცს დაკარგული, რომ ამ ვვარი ლექსები გამოაქვეყნოს. ნუ-თუნდა გავვიგებინა, რით ხელ-მძღვანელობს ბ. ჭიპინაძე, ამ სისულელით რომ ჰკვებავს ჩვენს გათათრებულს მკვიდ. ისმაილეთის მხარეს...

—

სალიტერატურო ეთიკის დარღვევა და უარყოფა ჩვენს მწერლობაში უკანასკნელს ხანებში რაღაც გადაშენე ავადმყოფობასთანი მოეცდა „იეფრიან“ თანამშრომელსაც... ბა ბ. plebs-ს დაეკითხეთ, რის ვინაობის ეთიკა, ის უეჭველია რიხიანად და წარბშეუხრელად გიპასუხებთ: მეცნიერების უკანასკნელის დასტური სალიტერატურო ეთიკა მეტი ბარგია მწერლისთვის, ის საწერკალო კალამს ლაგამს უკეთებს, თავისუფლად ფრთის გაშლას უშლის და ამიტომ ნიჭს აფერხებსო. ნეტავი არ იცნება, შენშინებულთა შეულოკოს ვინმემ მეცნიერს, იქნება შიშზე ჰქუს ასე არეულ-დარეული აზრები და ლოკვამ გამოაბარონოს!

მგზავრი.

თეატრი

ქ. ფოთი. სამშაბათს, 23 იანვარს, კლუბის დარბაზში ადგილობრივ სკოლის მოყვარულებს წარმოედგინეთ ოქრო ბარეყიანი „დედა და შვილი“ ისტორიული ტრაგედია თვ. ე. ჩუქუბაძისა, შორაგი „ხარტაპარტი სჯის“ ზეშთაბეჭდილებით გ. ცეწილი. წარმოდგენის შემდეგ ბ-ნ ბ. შგერელის დოტორობით ქილ-ვაფთა მოპატრებაში გუნდს დაპპყრა შვილრდა რამოდენიმე ქართველი და რეცეპტი სამკურნალო. სახალხოდ უფრო ორიენტ „ხარტაპარტი სჯის“ ხუმრობა ორ მოქმედებაში 3 გუნდისა